

فردوسی

سال گذشته با پدر، مادر و خواهرم به زیارت امام رضا (ع) رفته

بودیم.

پدرم گفت: «در نزدیکی مشهد، شهر قدیمی توس، آرامگاه فردوسی،
شاعر بزرگ ایران قرار دارد. خوب است برویم و آنجا را هم ببینیم.»
 چند روز بعد، به توس رفتیم. فاصله ی مشهد تا شهر توس زیاد
 نبود. وقتی به آرامگاه فردوسی رسیدیم، جمعیت زیادی را در آنجا
 دیدیم. یک نفر راهنما برای ما صحبت کرد. او می گفت: «فردوسی
 سی سال زحمت کشید تا شاهنامه را نوشت. شاهنامه کتاب
با ارزشی است که در آن داستان های زیادی درباره ی ایران و
پهلوانان آن می خوانیم. رستم بزرگ ترین پهلوان داستان های
 شاهنامه است. فردوسی این داستان ها را جمع کرد و اثری بسیار
عظیم به شعر پدید آورد تا زبان فارسی را که ما امروز با آن حرف
می زنیم، زنده نگه دارد.»

راهنای شعرهایی از شاهنامه خواند و با ما خدا حافظی کرد. هنگام برگشتن از توس، پدرم قول داد
بعضی از داستان های شاهنامه را برایم تعریف کند.

